

Rolf Peter Sieferle (1949 – 2016)

Autor: Václav Jan

Pravím-li Západ, myslím na Evropu. Čím dále od jejího středu kterýmkoli směrem, tím méně lze mluvit o evropské tradici. Amerika, stejně jako Rusko, jsou pak svéráznými periferními výhonky kulturně-civilizačního odkazu evropské rasy, bez ohledu na jejich mocenské ambice a vliv. Jestliže je **Ukrajina** etymologicky „U kraje Ruska“ tedy jeho okrajovou částí, pak USA a Rusko jsou duchovní „Ukrajinou Evropy“. Vnímat anglosaský svět jako součást Evropy je vysoce rizikový omyl. Do Ameriky odcházeli ze starého kontinentu různé typy ztroskotanců, dobrodruhů a vyděděnců, od počátku odhodlané vytvořit alternativu evropanství. Levicové kořeny zde mají mnohem hlubší kořeny, než jak jsou obecně vnímány. **Rio Preisner** považuje za pravděpodobné, že „USA by dospěly k socialismu už ve čtyřicátých letech pod egidou Rooseveltovou, nebýt druhé světové války“. A jízlivě dodává, že „oplátkou Roosevelt dopřál socialismus střední Evropě“ (*Americana*. Zpráva o velmoci 1).

Americký spisovatel **F. P. Yockey** hned po vzniku železné opony interpretoval kulturní rozměr studené války tak, že U. S. liberalismus bude pro Evropany zhoubnější než sovětský komunismus. Tvrdou moskevskou represi východní Evropy vnímal z dlouhodobého hlediska jako méně škodlivou než měkkou amerikanizaci, která svým pozlátkem a systematickým podmiňováním okupuje mysl mnohem účinněji, a důrazem na egoistické „štěstí“ trvaleji ničí a korumpuje mezilidské vztahy. Neschopnost civilizačně vzdáleného Sovětského Ruska hluboce kulturně ovlivnit své vazaly z něj nakonec dělá méně nebezpečného nepřítele Evropy, než jakým jsou Spojené státy se svým „American Way of Life“ pro každý národ na Zemi.

(Pokračování textu...)